

โรคลมชักกับพันธุศาสตร์เรื่องน่ารู้สำหรับคุณ

1. พันธุศาสตร์ คืออะไร?

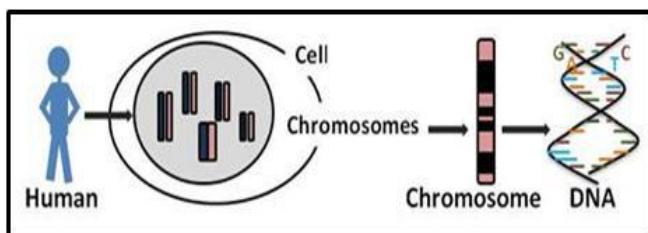
พันธุศาสตร์เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับสารพันธุกรรมหรือเรียกว่า ยีน (gene) และแบบแผนการถ่ายทอดทางพันธุกรรมซึ่งศึกษาว่า รุ่นพ่อแม่ส่งผ่านลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันในแต่ละคนไปยังรุ่นลูกได้อย่างไร คนทุกคนจะได้รับการถ่ายทอดสารพันธุกรรมมา จากพ่อและแม่อย่างลักระดับ คนทุกคนมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง จึงทำให้แต่ละคนแตกต่างกัน เช่น ความสูง สีตา สีผม ความเจ็บป่วย เป็นต้น ดังจะเห็นว่าพื้นที่ที่เกิดจากพ่อแม่เดียวกันมีความคล้ายกันหลายอย่าง แต่ก็ไม่เหมือนกับพ่อแม่ หรือพี่น้องทั้งหมด ทั้งนี้ความแตกต่างนี้ขึ้นอยู่กับสารพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำหนักตัว วิถีชีวิต พันธุกรรมและวิถีชีวิต

2. สารพันธุกรรมของเราคืออะไร?

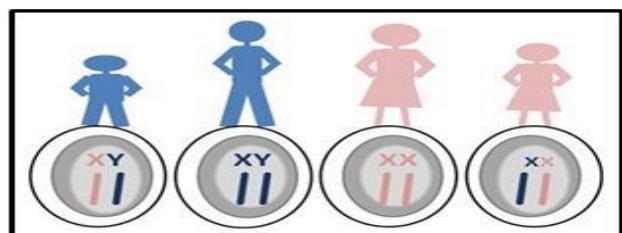
สารพันธุกรรมหรือยีนบรรจุอยู่ในเซลล์ โดยจัดเรียงตัวเป็นรูปแท่ง เรียกว่า โครโมโซม (รูปที่ 1A) โครโมโซมมีลักษณะโครงสร้างคล้ายเส้นด้ายที่อัดแน่นและบรรจุข้อมูลทางพันธุกรรม โดยสารพันธุกรรมจะเรียงร้อยประกอบกันเป็นสายโครโมโซมคล้ายลักษณะของลูกปัดที่อยู่บนเส้นด้าย คนแต่ละคนมีจำนวนโครโมโซม 23 คู่ โดยโครโมโซมแต่ละคู่จะได้รับการถ่ายทอดมาจากพ่อและแม่คนละแท่ง ในจำนวนโครโมโซม 23 คู่นี้ มีโครโมโซมหนึ่งคู่ที่เป็นคู่พิเศษซึ่งจะบ่งบอกความเป็นเพศของคนฯ นั้น โดยเพศชายมีโครโมโซม X และ Y ส่วนเพศหญิงมีโครโมโซม X สองแท่ง (รูปที่ 1B) สีชมพูและสีฟ้าแทนโครโมโซมของแม่ และพ่อตามลำดับ เพศชายได้รับการถ่ายทอดโครโมโซม X มาจากแม่และโครโมโซม Y จากพ่อ ส่วนเพศหญิงได้รับโครโมโซม X จากพ่อและแม่

รูปที่ 1 โครงสร้างสารพันธุกรรมในมนุษย์

1A

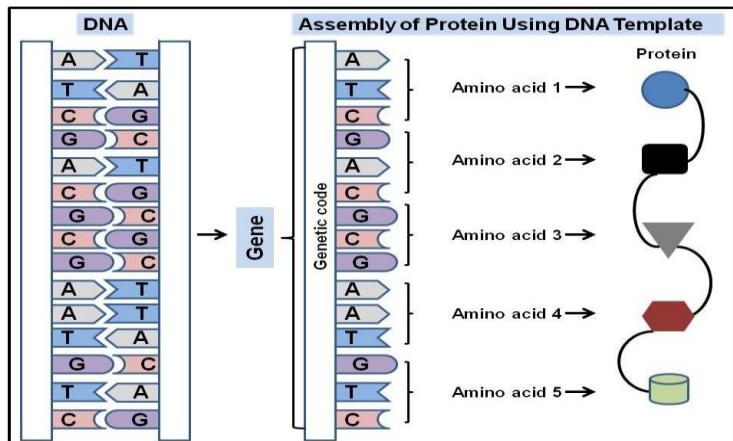
1B

องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของโครโมโซมคือ ดีเอ็นเอ (DNA: deoxyribonucleic acid) ซึ่งมีโครงสร้างเป็นสายโน้มเล็กน้อยสองสายพันกันเป็นเกลียวคล้ายบันไดวน (รูปที่ 1A) สายโน้มเล็กดีเอ็นเอแต่ละสายเกิดจากการเรียงต่อกันของสารที่เรียกว่า “เบส”

(bases) เปส มี 4 ชนิดคือคือ G C T และ A การเรียงลำดับ (sequence) ของเบสเหล่านี้ เช่น GCT GAT TTT ก่อให้เกิด รหัสทางพันธุกรรมซึ่งเป็นตัวกำหนดข้อมูลในการสร้างโปรตีนซึ่งจำเป็นต่อโครงสร้างและการทำงานที่ของร่างกายมุชย์ โปรตีนถูกสร้างจากกรดอะมิโน (amino acids) โดยอาศัยเบส 3 ตัวเป็นตัวกำหนดชนิดของกรดอะมิโน สารพันธุกรรมหรือยีน จึงเสมือนเป็นแบบพิมพ์เขียวในการสร้างโปรตีน ปัจจุบันพบว่าบนโลกไม่ใช่แค่ 23 คู่นั้น มียีนรวมอยู่กว่า 20,000 ยีน

รูปที่ 2 ตีอีนเอ รหัสพันธุกรรม และการสร้างโปรตีนในมนุษย์

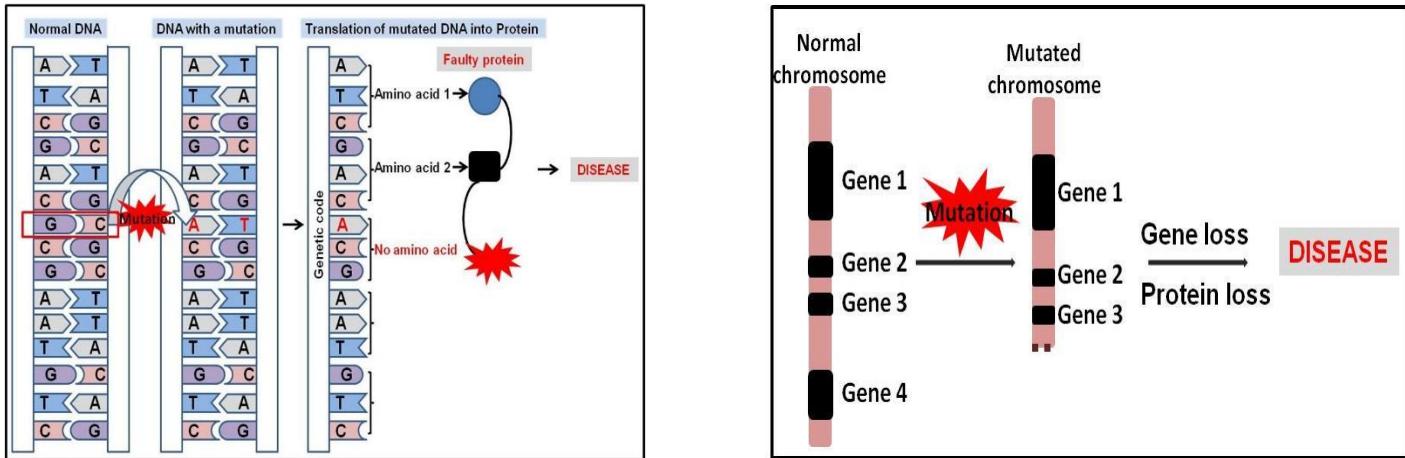
3. การกลายพันธุ์คืออะไร?

การกลายพันธุ์ของสารพันธุกรรม คือการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงของการเรียงลำดับดีเอ็นเอซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาในการสร้างโปรตีน การกลายพันธุ์มีหลายแบบตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงของเบสเพียงหนึ่งเบส (A, T, C หรือ G) หรือสองสามเบส (รูปที่ 3A) ไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทำให้สารพันธุกรรมเกินหรือขาดหายไป ซึ่งอาจขาดหายไปบางส่วนหรือครึ่งหนึ่ง (รูปที่ 3B) การกลายพันธุ์ของสารพันธุกรรมเกิดขึ้นได้สองทางคือการเกิดการกลายพันธุ์ที่รับการถ่ายทอดมาจากบิดามารดา (hereditary mutations) และการเกิดขึ้นเองเฉพาะในคนคนนั้น (de novo mutations)

รูปที่ 3 ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงของสารพันธุกรรมที่ทำให้เกิดโรค เช่น โรคลมชัก

รูปที่ 3A สารพันธุกรรมเปลี่ยนที่ตำแหน่งเบสเดียว

รูปที่ 3B ชิ้นส่วนครึ่งหนึ่งหายไปบางส่วน

4. โรคลมชักเป็นโรคทางพันธุกรรมหรือไม่?

ปัจจัยทางพันธุกรรมถูกเชื่อว่ามีบทบาทสำคัญต่อการเกิดโรคลมชักหลายชนิด แต่อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องน่าแปลกใจที่ผู้ป่วยโรคลมชักส่วนใหญ่ไม่มีญาติพี่น้องเป็นโรคลมชัก หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันพบว่าบทบาทของพันธุกรรมในโรคลมชักนั้นเป็นเรื่องซับซ้อน พบร่องรอยยืนยันว่ามีบทบาทต่อการเกิดโรคลมชักแต่ไม่ได้มีผลมากนัก ดังนั้นจึงทำให้คาดเดาได้ยากว่าในระหว่างความเสี่ยงสูงต่อการเกิดโรคลมชัก แม้ว่าบางครอบครัวมีสมาชิกหลายคนเป็นโรคลมชักแต่พบครอบครัวประเภทนี้มีมาก การเกิดโรคลมชักในครอบครัวเหล่านี้เกิดจากภัยพิบัติทางพันธุกรรมอย่างรุนแรง เช่น เดียวชั่งทำให้สมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวมีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคลมชักด้วย ดังนั้นการตรวจเพิ่มเติมเพื่อค้นหาภัยพิบัติในครอบครัวเหล่านี้จึงถือเป็นข้อมูลที่สำคัญที่จะนำมาใช้ประกอบการดูแลผู้ป่วยและครอบครัวต่อไป

5. ถ้าฉันตั้งครรภ์และเป็นโรคลมชัก ลูกของฉันจะเป็นลมชักด้วยไหม?

โรคลมชักบางชนิดอาจเกิดกับสมาชิกในครอบครัวเดียวกันได้หลายคน อย่างไรก็ตามความเสี่ยงต่อการเกิดโรคลมชักในสมาชิกครอบครัวของผู้ป่วยโรคลมชักนั้นไม่มาก ความเสี่ยงของการเกิดโรคลมชักในญาติใกล้ชิด เช่น บิดามารดา พี่น้อง และลูกของผู้ป่วยที่มีโรคลมชักแบบทั่วไป (generalized epilepsy) จะสูงกว่าผู้ป่วยที่เป็นโรคลมชักชนิดเฉพาะส่วน (focal epilepsy) จากการศึกษาพบว่าผู้ป่วยโรคลมชักถ้ามีบุตร 10 คนจะมีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่เป็นโรคลมชักข้อยกเว้นโรคลมชักบางชนิดเท่านั้นที่มีโอกาสสืบทอดเป็นโรคลมชักมากกว่า

6. เราจะทราบได้อย่างไรว่าตัวเรารือลูกหลานเรามีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคลมชัก?

ปัจจุบันมีการตรวจทางพันธุกรรมเพื่อหาความผิดปกติของยีนหลายยีนที่เกี่ยวข้องกับการเกิดโรคลมชัก ขั้นตอนสำคัญก่อนการตรวจยีนคือการปรึกษาทางพันธุศาสตร์ เริ่มต้นจากการปรึกษาแพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาประสาทวิทยา เพื่อส่งต่อให้พับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาพันธุศาสตร์เพื่อให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการตรวจทางพันธุศาสตร์ โดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินความ

เจ็บป่วยของท่านและคนในครอบครัวอย่างละอื่ยด และให้คำแนะนำการตรวจทางห้องปฏิบัติการและ/หรือการตรวจทางพันธุกรรมแก่ท่าน เพื่อประเมินความเสี่ยงของการเกิดโรคลงซักในครอบครัวของท่านต่อไป

7. ฉันจะทำอย่างไรเพื่อจะได้มีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโรคลงซัก?

ปัจจัยด้านพันธุกรรมมีบทบาทสำคัญต่อการเกิดโรคลงซัก แต่ปัจจุบันนี้แพทย์ยังไม่พบกลไกที่แท้จริงทางพันธุกรรมและสาเหตุทางพันธุกรรมที่ทำให้เกิดโรคลงซักได้ทั้งหมด การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลไกทางด้านพันธุกรรมต่อการเกิดโรคลงซักจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาองค์ความรู้และความสามารถในการวินิจฉัยและการประเมินความเสี่ยงในการเกิดโรคลงซักเพื่อพัฒนาการรักษาโรคลงซักให้ดียิ่งขึ้น

ในขณะนี้มีการศึกษามากมายที่กำลังดำเนินการอยู่เกี่ยวกับพันธุศาสตร์ของโรคลงซักและกลไกของการเกิดโรคลงซักซึ่งทำในระดับภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ท่านสามารถมีส่วนร่วมในการศึกษาได้โดย

1. ชักถามจากแพทย์ประจำตัวของท่านหรือโรงพยาบาลที่เป็นศูนย์กลางการศึกษาในเขตที่ท่านอาศัยอยู่ ท่านสามารถมีส่วนร่วมในเขตพื้นที่ใกล้บ้านหรือถูกส่งตัวมายังศูนย์การวิจัย
2. กรณีที่ท่านอาศัยอยู่ในประเทศไทยหรือเมืองต่างประเทศ ท่านสามารถติดต่อดังนี้
 - 2.1 องค์กรโรคลงซัก(Epilepsy Foundation) ซึ่งอาจจะส่งตัวท่านมายังศูนย์วิจัย ท่านสามารถสืบค้นจากอินเตอร์เน็ต <http://www.epilepsyfoundation.org/research/participateinresearch/current-open-studies.cfm>
 - 2.2 HERO: Human Epilepsy Research Opportunities (<http://www.epilepsyhero.org/>)
 - 2.3 สืบค้นจากกองทุนสภาพัฒน์แห่งชาติ เช่น The National Institutes of Health:<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/ct2/results?cond=%22Epilepsy%22>
3. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธุศาสตร์ทางอินเตอร์เน็ตได้จาก
 - 3.1 The American Society for Human Genetics (<http://www.ashg.org/education/>)
 - 3.2 The National Human Genome Research Institute (<http://www.genome.gov/education/>)
4. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับโรคลงซักทางอินเตอร์เน็ตได้จาก
 - 4.1 Epilepsy Foundation <http://www.epilepsyfoundation.com>

This article is provided as a public educational service by the Genetics Commission of the
International League Against Epilepsy, 2013

บทความนี้แปลและเรียบเรียงโดย

แพทย์หญิงศศิวิมล โழชุณหนันท์ แพทย์หญิงทิพย์วิมล ทิมอรุณ และ¹
ศาสตราจารย์นายแพทย์อนันต์นิตย์ วิสุทธิพันธ์
ในนามสมาคมโรคลงซักแห่งประเทศไทย